

Iskaj vseh letov
 iz leta s polno
 vredno in v študentski
 / polnoletnem na dan
 25 centov leta K. 4.—
 20 centov leta K. 3.—
 15 centov leta K. 2.—

Čeravno se postaja
 gospodarstvo v tujini
 in v tujini, postaja
 učna leta. K. Leto se
 postaja in odpravi.

Študentski letni št.
 izrednega študenta do
 20 centov leta K. 4.—
 15 centov leta K. 3.—
 10 centov leta K. 2.—

SLOVENSKI

GOSPODAR.

List ljudstvu v pouk in zabavo.

Priloge št. 1. del
 na v študentski te pri
 gospoda Novak-a na
 velikem trgu po 10 h

Študentski letni št.
 izrednega študenta do
 20 centov leta K. 4.—
 15 centov leta K. 3.—
 10 centov leta K. 2.—

Za označilo se postaja
 od navadnih vrednot.
 če se postaja enkrat
 po 10 h, dvakrat 20 h
 trikrat 30 h.

Študentski letni št.
 izrednega študenta do
 20 centov leta K. 4.—
 15 centov leta K. 3.—
 10 centov leta K. 2.—

Štev. 43.

V Mariboru, dne 27. oktobra 1904.

Tečaj XXXVIII.

Slovenski volilci, pazite!

Slovenski poslanci Kočevar, dr. Jurta, dr. Ploj, Robič in drugi so že dne 7. oktobra, piši in govori sedmega oktobra vprašali cesarskega namestnika grofa Caryja, zakaj se regulacija Pesnice ne vrši hitreje, ter ga pozvali, naj vendar pospešuje potrebno uravnavo Pesnice, ki je letos zopet naredila pri zadnjih povodnih tako velikansko škodo.

Dne 18. oktobra je na to vprašanje odgovoril dež. odbornik Stallner, pristaš nemškonalne stranke, ter rekel, da se uravnava le zaradi tega ne more tako hitro izvršiti, ker občini Možganci in Marjeta noče sprejeti pogojev, ki jih jima stavi dežela in se bo torej morala poravnava s tema občinama izvršiti dolgotrajnim uradnim potom. Ta odgovor se je vzel od cele zbornice na znanje!

Toda kaj se sedaj zgodi? Dne 19. t. m. pa pricapljata naenkrat »Štajerčeva« poslance Stiger in Ornič z enakim vprašanjem na cesarskega namestnika, kakor so ga stavili slovenski poslanci že dne 7. oktobra, torej 12 dni prej. Zdi se, da Stiger in Ornič tako trdno spita v deželni zboru, da niti opazila nista, da so o tej stvari že slovenski poslanci vse potrebno storili in dobili tudi pojasnilo, zakaj se zavlačuje uravnava. Stiger in Ornič sta prišla za 12 dni prepozno, to je pr. bito! A glejte čudo »Štajerčevih« pristašev! Dne 20. oktobra so prišli nekateri »Štajerčijanci« v Gradec. Bili so to neki Ček iz Šmarja, grajski oskrbnik ptujski Hilt-schei, grajski oskrbnik Sentscher, neki Andreas Rožeanpovec iz Stojnc, breški Martin Maseg, Jos. Simeck iz Sabovc, Jos. Kreinčič iz Gajc in Leopold Horvat iz Vurberga. Ti možje so pa tako zaspani kakor Ornič in Stiger! Čaravno je že dežel. odbornik Stallner dal slovenskim poslancem javen odgovor, kaj je z regulacijo Pesnice, vendar so sli ti možje, in z njima zaspana Ornič in Stiger, zopet deželne odbornike izpraševati, kaj je z regulacijo Pesnice. Dobili so seveda isti odgovor kakor slovenski poslanci, zraven pa so se še nesmrtno osmešili, ker so pokazali, da nič ne berejo in nič ne vedo, kaj se v deželnem zboru godi. Dolžnost, na katero sta se spomnila Ornič in Stiger ter njihovi pristaši komaj dne 20. oktobra, to dolžnost so storili slovenski poslanci dne 12. oktobra.

Toda slovenski volilci, pazite! Prihodnjo soboto izide nemškutarski »Štajerc«. In mi smo trdno prepričani, da bo v tej številki hvalil Orniga in Stigerja ter imenovane graške romarje in jim prepeval slavo, kako se trudijo za regulacijo Pesnice. Če to čitate, potem vedite, da »Štajerc« zopet slepari in goljufa svoje bralce. Take zaspane poslance, ki se spomnijo svojih dolžnosti se le, ko so že drugi vse uredili, take poslance je treba pošteno ožigostiti ne pa hvaliti in sko vam bo kak »Štajerčijanec« hvalil svoje poslance v zadevi uravnave Pesnice, tedaj mu dokažite, da je siromsk ogoljufan in osleparjen, ker mu »Štajerc« ne pove resnice!

Zimske kmetijske šole.

Bilo je neke redelje, a nikjer zborovanja, v Mariboru nič posebno zanimivega dela, in nemirna časnikarska kri me je gurala v Gradec. Tam sem sedel s prijateljem na tramvaj, in oddrli smo jo proti Andricu, kjer smo potrkali na vrata lično - priprostega novega poslopja, zimske kmetijske šole v Andricu. Sprejel nas je gospod ravnatelj kmetijske šole ter nam z veliko prijaznostjo razkazoval prostore šolskega poslopja in razlagal uredbo zanimive šole.

I:

Zimska kmetijska šola v Andricu je prva in edina šola te uredbe na Štajerskem. Ustanovil jo je okrajni zastop graške okolice ter jo otvoril dne 2. novembra 1902. Poslopje je stalo okroglo 40.000 K. Dežela je prispevala k zgradbi 3400 K, država nič, vse drugo je plačal okrajni zastop sam. Pač pa dobiva šola od leta 1903/4 sem 1000 K od dežele in ravno isto svoto od države kot podporo. Vzdrževanje šole stane na leto 10.000 K. Prostora je v šoli za 40 učencev. Lani je bilo to število polno, med učenci sta bila tudi dva Slovenc a.

Uredba šolskega poslopja je zelo prilična. V podzemeljskem delu je kuhinja, služabniška soba, uzorna mlekarica, stiskalnica in klet, shramba in dve sobi za obrtna dela. V pritličju je ravnateljevo stanovanje, pisarna, bolnica in jedilnica ravno nad kuhinjo, s katero je zvezana z dvigalnico. V I. nadstropju sta dve učni sobi za po 20 učencev, soba za učne pripomočke, kopališče in dve spalnici. V podstrešju je soba za asistenta in dve veliki spalnici. Poslopje je dolgo 22 m, široko 14 m. Pred poslopjem je 20 m širok vrt, za poslopjem dvorišče in majhno gospodarsko poslopje. Zraven je še posestva 2³/₄ orala.

Notranja uprava različnih soban je preprosta in cenena. Učne pripomočke dobiva šola brezplačno od trgovskih tvrdk, katere si delajo s tem reklamo; pripomočki ostanejo lastnina tvrdk.

Večina učencev stanuje v zavodu, le iz bližnje okolice hodijo na dom. Vstopnine je plačati 2 K, šolnine za učence iz okraja graškega okrajnega zastopa ni, za učence izven tega okraja znaša šolnina 30 K na leto. Za hrano in stanovanje plačujejo mesečno 30 K.

Učni načrt je določen za dve leti oziroma dve zimi. Šolsko leto se začne s 1. novembrom in neha z zadnjim aprilom.

V prvem letu so sledeči predmeti: veronauk, učni jezik, računanje, merstveno obli-

koslovje, risanje, zemljepisje, prirodoslovje, kemija, rudoznanstvo, gospodarsko rastlinstvo in živalstvo, čebelarstvo, petje, obrtna dela iz lesa in usnja. V drugem letu je: veronauk, učni jezik, zračje, rastlinsko življenje, živinoreja, živinozdravilstvo, gospodarstvo, zakonodajstvo, knjigovodstvo, sadjarstvo, gozdarstvo, računanje, zemljemerstvo, prva pomoč pri nezgodah in pletarstvo.

Pri vseh predmetih se ozira na kmetijske potrebe. V učni načrt pa je bilo treba sprejeti tudi nekatere splošno izobraževalne predmete. Tem bolj je to potrebno, čim dalje časa učenci niso obiskovali ljudske šole. V »Narodu« je pisal pred kratkim nekdo vrlo poučne članke o kmetijski šoli na Grmu. Pisatelj istih člankov pravi, da na vse zadnje vendar ne more biti naloga kmetijskih šol, da bi poučevali učence v splošno izobraževalnih predmetih. Seveda, naloga to ni, in se gotovo tudi v nobeni kmetijski šoli ne smatra kot prva naloga, a potreba je. Učenci prihajajo iz različno razrednih šol z različno splošno omiko. V kmetijskih šolah se toraj mora utvariti tudi pri nekaterih splošno-izobraževalnih predmetih skupna podlaga, na katero je treba zidati v drugih predmetih.

Ni namen teh vrstic, vabiti slovenske učence v nemško andriško šolo, ampak vzpodbuditi spodnještajerske Slovence, da si tudi sami osnujemo enako slovensko zimsko kmetijsko šolo. Ne čakajmo pomoči od dežele ali države, temveč pomagajmo si sami. Toda o tem prihodnji!

A. K.

Deželni zbor štajerski.

Gradec, 25. okt. 1904.

Uravnava Sotla.

V seji dne 11. okt. je utemeljil poslanec Žičkar svoj predlog glede uravnave Sotle s sledečimi besedami:

Visoka zbornica! Dne 29. aprila 1899 je deželni zbor valed mojega predloga sklenil, da se uravnava Sotla in njeni pritoki. Ob enem se je povabila hrvatska vlada, da se udeleži te uravnave reke Sotle.

Ze dne 27. junija 1899 je naznanila hrvatska deželna vlada, da so se tudi onkraj Sotle vložile pritožbe o poškodbah, katere prizadeva Sotla na hrvatski zemlji. Hrvatska vlada smatra sistematično uravnavo te reke kot nujno potrebno.

Nasvetovala je skupni ogled te reke. Ta predlog sta deželni odbor in štajerska deželna vlada rada sprejela.

Hrvatska vlada je pričakovala potem od strani naše deželne vlade in našega deželnega odbora naznanila, kdaj naj pošlje svoje kulturno tehnične organe (inženirje), da vzajemno z našimi izvrše ta obhod.

Hrvatska vlada je čakala silno dolgo, dalje kakor dve leti. Še le meseca septembra 1901 se je mogel izvršiti ta ogled. Tu sta bila navzoča tudi po eden zastopnik ministrstva za notranje zadeve in za poljedelstvo.

Ko se je vršil ta obhod, je Sotla preplavljala zemljišča na hrvatski in štajerski strani. Zastopnik ministrstva za notranje zadeve je takrat izjavil, da tisti, ki dozdaj še ni bil prepričan o potrebi, Sotlo uravnati, se je moral zdaj prepričati o tej potrebi.

Deželni odbor štajerski je nato pripoznal potrebnost, Sotlo uravnati, pritrtil predlogom komisije in

obvestil c. kr. namestnijo v Gradcu, kakor tudi hrvaško, slavonsko in dalmatinsko deželno vladu v Zagrebu z željo, naj tudi od svoje strani sprejmeta komisijake predloge. Naj namestnija in hrvaška vlada naznanita, kaj mislita storiti glede načrtov za celo sotlisko strugo in kaj še posebej za posebno potrebno uravnavo Sotle pri Gregorevcih.

To delo, da se naredijo načrti, se je med našo in hrvaško stranko tako razdelilo, da se je zgornji del od Rogatca do Zapretskega mlina (pri Klanjcu) izročil v izvršitev naši vladi, med tem ko je prevzela hrvaška vlada izdelovanje načrtov za spodnji del, od Zapretskega mlina do izliva Sotle v Savo.

Hrvati so delali prav nagloma. Toda njihovih načrtov tukajšnja deželna vlada in deželni stavbeni red nista popolnoma sprejela, temveč so se stavili bistveni ter spopolnjevalni predlogi in se je celi načrt vrnil kraljevi hrvaški vladi. Ministrstvo za notranje zadeve je sprejelo te predloge in je nabeloma obljubilo za uravnavo Sotle prispevek iz državne vodnostavbene uprave, med tem ko je poljedelsko ministrstvo izjavilo, da se zamore še le potem zavezati za prispevek iz državnega melioracijskega zaklada, kadar se predložijo dotični tehnični načrti.

Štajerski kulturno-tehnični organi so izvršili načrte od Rogatca do Debelakovega mlina pri Sedlarjevem. Treba je še izdelati načrte za blizu 14 km od imenovanega Debelakovega mlina do Klanjca. Tako stoji ta zadeva danes.

Is povedanega je pa tudi razvidno, da bo še dolgo časa trajalo, predno se bo začela ta uravnavo. Čudno je le to, da se hrvaška vlada, katera je poprej z velikim veseljem pozdravila naš predlog glede uravnave te reke, že tako dolgo prav nič ne gane in ne naznani, kaj sodi o dopolnilnih načrtnih predlogih, ki so se njej vposlali od štajerske strani.

Sotla je prizadevala med tem vedno večje poškodbe. Radi tega so se obrnile vnovič nekatere občine, katere ležijo ob Sotli, kakor Veliki Obrež, Rigonce, Loče, Mihalovec in Gaberje dne 8. septem. 1904 na deželni odbor, naj se Sotla ali uravnava, ali pa se naj na njenem desnem bregu napravijo nasipi, da se zabranijo nadaljna opustošenja te reke.

Prvi del našega predloga je gotovo upravičen, namreč, da se v tem slučaju, če hrvaška vlada še ni vrnila njej pripisanih uravnalnih načrtov, potem c. kr. namestnija ta zadeva, ki je neizmerno važnosti za posestnike ob Sotli, bodisi na hrvaški ali štajerski strani, pospeši pri hrvaški vladi.

V drugem delu našega predloga prosimo, da se potrebno ukrene v obrambo soseske Gregorceve, ki je v posebni nevarnosti.

V poročilu deželnega odbora za l. 1902 se povdarja: V prvi vrsti je potrebno, da se napravijo regulacijski načrti pri štajerski soseski Gregorceve, in sicer v obrambo te vasi, po deželnem stavbinskem uradu. Ta uravnava naj se čisto izloči iz načrtov, katere ima dognati hrvaška vlada glede proge Zapretski mlin do izliva Sotle v Savo.

Kdor si je ogledal ta kraj, spozna lahko, v koliki nevarnosti se nahaja imenovana soseska Gregorceve. Sotla si je izkopala zgoraj nad to vasjo novo strugo ter se obrnila naravnost proti tej soseski. Vedno novi kosi rodovitnega obrežja se vdirajo v vodo. Lahko bi se že določil čas, ko pride vrsta tudi na hiše, katere bo voda odnesla. Radi tega so se obrnili sosesčani dne 2. febr. t. l. na deželni odbor, naj potrebno ukrene za obrambo soseske. Dne 9. marca t. l. so prejeli pod št. 5999 odgovor, da ni primerno posamezna dela na štajerski strani v obrambo soseske Gregorceve iz čelga regulacijskega načrta izločiti. Uravnava Sotle pri Gregorevcih bi dosegla le takrat pravi uspeh, če se izvrši na obojnem obrežju. Prebivalci naj torej do tistih mal, ko se bodo začela uravnava dela, sami zavarujejo obrežje s tem, da položijo nanj drevesa. Toda če bočete, da se vas reši gotovega pogina, se mora v njeno obrambo kaj več zgoditi. Samo polaganje drevja na obrežje ne bo zadostovalo, da se reši ta soseska.

Sosesčani niso v stanju, da bi vas varovali sami; tu morata pomagati dežela in država. Radi tega priporočamo, da se izvoli sprejeti tudi drugi del našega predloga, ki se glasi: „za obrambo soseske Gregorceve, ki je v posebni nevarnosti, naj deželni odbor ukrene potrebno.“ V formalnem osiru si dovoljujem predlagati, da se ta moj predlog izroči v posvetovanje deželnemu kulturnemu odseku. (Se je sprejelo.)

V seji dne 18. okt. je utemeljeval poslanec Hagenhofer svoj predlog, da se vpeljejo mirovni uradi. Ta sodišča bi brezplačno delovala med strankami, ki se radi preprirov obračajo na sodnije in imajo toliko nepotrebnih stroškov. V isti seji je utemeljeval poslanec dr. Jurtela svoj predlog, da se mora dijastim kuhinjam v Celju, Ptuju in Mariboru podeliti deželna podpora, katero uživajo nemški študentheimi v imenovanih mestih. Gospod govornik je celo mirno govoril in kazal na pravičnost, katera zahteva, da če se podpirajo z deželnim denarjem nemški zavodi, se morajo podpirati toliko bolj slični slovenski, ker so Slovenci ubog narod, medtem ko stojijo nemškim dijakom na strani mnogo številnejši in bogatejši Nemci. — Nemški poslanci so mirno poslušali. Predlog se je izročil v posvetovanje finančnemu odseku.

Socialni demokrat Resel je v seji dne 18. oktobra utemeljeval svoj predlog, da naj šolska poslopja v bodoče zida država. Predlog sam na sebi je umesten, zato so zanj glasovale vse stranke. Resel je pri tej priložnosti očital katoliškim poslancem, da so sovražniki šole in da se branijo njihovi pristaši staviti nova šolska poslopja le radi tega, da bi ljudstvo ostalo nevedno. Konservativci so Reselnu silno ugovarjali.

Poslanec Robič je utemeljeval v seji dne 19. okt. svoj predlog, da se pomaknejo ljudske šole III. plačilnega razreda v II. razred.

V seji dne 25. okt. poročal je poslanec Jurtela v imenu deželno-kulturnega odseka o poročilu deželn. odbora v zadevi regularjanja rek Sevnišnice, Močnika, Gabernee in Sromlice v brežiskem političnem okraju.

Občini Jurkloster v politič. okraju Laško se dovoli povišanje občinskih doklad na 45%.

Rusko-japonska vojna.

Na suhem.

Od dne 9. t. m. že traja med Ljsojanom in Mukdenom krvava bitka, kakoršne še ne pozna zgodovina. Položaj je bil sledeči: Ko je rusko levo (vzhodno) krilo porinilo Kurokija nazaj, je del teh čet napadel od strani japonsko armado Nodzu, ki je že začela prodirati za Rusi. Armada Otu pa je hotela zajeti rusko desno (zahodno) krilo. Vsled tega je bila preveč oddaljena od armade Nodzu, da bi ji pomagala. Med tem je pa Kuropatkin poslal tudi rezervne čete na desnem krilu in v središču v boj. V središču, kjer so že Japonci zmagovali, se je sam postavil na čelo polka ter ga vkljub ugovoru svojega generalnega štaba peljal osebno v boj. Ta vzgled ljubljene poveljnika je vojake tako navdušil, da so se kakor levi zagnali na sovražnika ter ga pgnali nazaj. Tudi desno rusko krilo je vsled ojačenja začelo poditi sovražnika. Pri tem so Rusi uničili celo japonsko divizijo in uplenili mnogo topov. Levo rusko krilo, ki je bilo oslabiljeno vsled čet, katere so šle nad armado Nodzu se je moralo začeti umikati. Toda zaradi goratega kraja so se umikali zelo počasi ter hrabro branili gorske prelaze. Zaradi tega ni mogel Kuroki prodirati vzpešno, kakor bi bilo potrebno, da bi odvrgel nevarnost, ki je pretila armadi Nodzu od ruske čete od strani. Ker je torej pretila od dela leve ruske armade armadi Nodzu nevarnost, moral se je umakniti. Vsled tega je bila tudi prisiljena se umakniti armada Oka, ki je pri tem umikanju mnogo trpela. Istotako pa tudi Kuroki ni smel dalje prodirati, ker se ni smel preveč izpostaviti. Oddelek generala Rennenkampfa, posebno kozaki, so ga pa tudi že začeli vznemirjati od vzhoda, ker so ga na desnem krilu obsli. S tem se je izkazal Kuropatkin kot izvrsten vojskovodja, ker je svoje čete tako vodil, da so se Japonci morali umakniti, če niso hoteli, da jih Rusi popolnoma porazijo.

O bojih so došla sledeča poročila:

Nemški polkovnik Gaedke poroča: Od 16. t. m., ko se je rusko levo krilo ojačilo, je začelo zopet prodirati. V sredini je bil dne 17. t. m. grozovit boj. Topovi so pokali, da se je zemlja tresla. Zlasti strahovito je bilo gromenje topov po noči od 17. na 19. okt., ki pa je proti jutru nekoliko ponehslo. Zadržuje se, da so po noči ruski voji napadli Japonce in si pri tem izvojevali velik uspeh. Čeravno so Japonci celo noč streljali s topovi na Ruso, je bil ubit samo jeden ruski vojak. Dne 18. okt. se je boj nadaljeval in postal še ljutejši. Oddelek levega ruskega krila je napadel japonske zasede, toda brez uspeha. Srečnejši je bil drug oddelek levega krila. Srednje in desno rusko krilo je počasi prodiralo ter posedlo severno obrežje reke Šaho. Pri tem so Rusi uplenili dve japonski bateriji. Dne 19. in 20. t. m. sta si stala sovražnika onemogla nasproti. Samo redki strelji so

motili mir. V noči od 20. do 21. so namepravali Rusi sprošen napad. Ovirala pa jih je narastla reka Šaho. Dne 20. t. m. je začelo zopet deževati. Pota so zelo slaba. Divizija Kondratovič je ugrabila 20. okt. več japonskih topov. (Boj se je torej 20. okt. že zopet začel, česar pa poročevalec dne 21. okt., ko je to brzojavil, ni vedel. Op. uredn.) O bojih dne 20. in 21. okt. se poroča iz glavnega taborišča v Mukdenu, da so Miščenkovi kozaki zopet sijajno pokazali svojo bojno zmoglost in sicer v boju z dvema japonskoma bataljonoma. Adjuvant Garilov je začel streljati s svojo baterijo tako uspešno, da je bila japonska baterija razdejana, infanterija se je pa v brzem begu rešila. Na desnem krilu so se ruske prednje čete vrgle na en japonski bataljon, ga obkolile ter prisilile položiti orožje. Japonci se počasi umikajo.

Po poročilih iz Harbina še bitka vedno traja. Rusom se je posrečilo obiti japonsko desno (vzhodno) krilo, kar pomenja za nje velik uspeh. Po celi vrsti ljutih napadov na gorske zasede Kurokijeve armade se je posrečilo ruskim vojem pregnati sovražnika in zavzeti gorski prelaz Tuling. Konjenica generala Rennenkampfa je zavzela mesto Fengvangčeng, katero so Japonci zavzeli meseca aprila. (Če je ta vest resnična, potem so Rusi za hrptom Japoncem.) Boj je skrajno ljut in krvav. Vsa pota in soteske, kamor so došli ruski voji, so bili pokriti z mrtvimi trupli japonskih vojakov. Zelo ljut boj je bil tudi ob reki Šilipa, kjer je največ trpel 17. armadni kor. Ruske izgube so velike, a se še ne morejo natanko dognati. Cenijo se na približno 15.000 mož.

Na morju.

Baltisko brodogeje je torej že na potu v Vzhodno Azijo. Ruski listi so izračunali, da bo za to pot rabilo osemdeset do sto dni. V Rumeno morje bo prišlo koncem januarja ali sredi februarja, ako se brodogeju nič ne pripeti. Brodogeje plove jako previdno. Ve se namreč, da so prišli v Evropo japonski pomorski častniki, ki kaj lahko iz najetih parnikov trosijo mine. Pri nasprotniku, ki je tako zvit, kot Japonci, morajo biti pripravljene na vse.

Brodogeje obstoji iz bojnih ladij prvega razreda »Aleksander III.« »Borodino« in »Knez Suvarov« nadalje iz posestrim »Peresveta« in »Pobede«, ki se nahajata že v Port Arturju, iz bojne ladje »Oslyabja.« Nadalje so še manjše križarice, ki pa zdajšnjim zahtevam ne odgovarjajo popolnoma, »Navarin« in »Sišoj Veliki.« Brodogeje tvorijo nadalje še velike križarice »Admiral Nahimov« stari »Dimitri Donskoj« »Aurora«, ki ima oklep le na krovo, novi »Oleg« ter mala križaca »Almas.« Poleg teh ladij plovejo v Vzhodno Azijo še pomožne križarice »Don«, »Ural«, »Kuban« in »Terrek« ter torpedni lovci »Bujni«, »Bodrij«, »Bijstri«, »Bezuprečnij«, »Bedovi«, »Bravi« in »Vidnij.« Število torpedovk še ni določeno.

Angleški list »Daily Chronicle« piše o pomenu in važnosti baltiskega brodogeja tako-le: Ako se ladjam, ki so usidrane v Port Arturju, posveči skupno z baltiskim brodogejem napasti Togovo brodogeje, bodo Rusi imeli 36 težkih topov, Japonci pa samo 21. Izključeno je namreč, da bi to premoč na težkih topovih izravnali številni, a manjši topovi japonskega brodogeja. Admiral Viren naglašja s polnim pravom v svoji brzojavki na c. rja, da ima v tem slučaju apanje, da si pribori rusko brodogeje popolno zmago. Čim se približa baltisko brodogeje približno na 1000 morskih milj bojišču, bo že položaj admirala Toga zelo težaven. Na eni strani bo namreč moral opazovati novega sovražnika, na drugi strani bo moral stražiti portartursko brodogeje admirala Virena. Težkoča in nevarnost take dvojne službe je brezdvomno izredno velika. Ako ima admiral Viren za hrptom trdnjavo, pred sabo pa v gotovi oddaljenosti zaveznike, še lahko v tej vojni igra zelo važno vlogo. Njegovo brodogeje je, kakor je razumljivo, v primeru s Togovim nerazmerno slabo,